

İSCİLERİN SESİ

Sayı: 27
12 Temmuz
1991
3000 TL
(KDV Dahil)

Erken Seçim Sokakta

■ **Ağır bir ekonomik ve toplumsal krizin içine yuvarlanan egemen sınıflar, yüzünü yeniledikleri ANAP hükümetiyle erken seçim manevrasına girdiler.**

■ **Halk hangi partiyi seçerse seçsin, egemen sınıflar gidilecek yolu seçmiş bulunuyor. Seçtikleri yol, sivil diktatörlüğü, azınlık hükümetlerini kurma ve bununla, bir kaç aydır ağızlarından düşürmedikleri "istikrar tedbirlerini" yani işsizliği, pahalılığı bir kaç kat artıran düzenlemeleri yürürlüğe koymaktır.**

■ **Yeni ANAP hükümeti ve erken seçimle, her türlü meşruiyetini bütünüyle yitiren iktidara karşı çözümü sokakta arayarak gerçek bir seçimin eşiğine doğru ilerleyen işçilerin, memurların, yoksul halkın zihinlerini bulandırmayı, bulanık suda balık avlamayı hedefliyorlar.**

■ **Emekçilerin seçimi yeni hükümetten de, erken seçim kararından da önce başladı. Hak ve özgürlük istemleriyle sokaklara dökülen emekçiler, Demokratik Türkiye'yi eylem alanlarında, üretimden gelen güçleriyle yeşertiyorlar. Asıl doğru ve halkın çıkarına uygun olan, demokrasiden yana olanların umut bağlaması gereken işte, sokakta yapılan bu seçimdir...**

15-16 Haziran'da yapılan ANAP kongresiyle birlikte, "erken seçim" Türkiye'nin siyasal gündeminin ilk sırasına oturdu. Gerçi erken seçim gündemine kilitlenme ANAP kongresinin ardından Mesut Yılmaz'ın başbakanlığa getirilmesiyle gerçekleşti ama, yeni hükümetin kendisi, egemen sınıfların acil ihtiyaçlarının başında gelen erken seçime ilişkin hesaplarının bir sonucu olarak gündeme geldi.

ANAP iktidarının IMF ve yerli tekellerin dev boyutlara ulaşan bütçe açıkları karşısında yükselttikleri "yeni istikrar önleme-

ri" isteğini karşılayabilmesi ve ABD'nin Ortadoğu'ya yerleşmeye başladığı Çevik Kuvvet içinde alınacak aktif görevlerin sorumluluğunu taşımayı sürdürebilmesi mümkün değildi. Bu durumda, egemen sınıflarca tutulan yolda devam edilebilmesi için beş yıl süreyle yetkilendirilmiş yeni bir siyasi iktidar kompozisyonunun oluşturulması zorunlu görünüyordu.

Egemen güçler, kamu harcamalarının kısımları ve özelleştirmele-

re hız verilmesi gerektiğini söylüyorlar, Akbulut hükümeti de yüksek (Devamı sayfa 8'de)

Şevket Yılmaz'ın "kişisel ümit" beslediği Mesut Yılmaz Hükümeti ne yaparsa yapsın..

İşçiler kararlı

■ **İstanbul, Bursa, Balıkesir, Siirt, Diyarbakır, Batman ve Türkiye'nin dört bir yanında toplu vizite, yürüyüş, iş yavaşlatma gibi eylemler gerçekleştirilen yaklaşık 1 milyon kamu işçisi, Türk-İş'in hükümete süre tanıma ve eylemlere ara verme kararını aldığı gün sokaklardaydı..**

Sözleşme mücadelelerini aylardır sürdürdükleri eylemlerle sokaklara taşınan kamu işçileri iktidarın ve Türk-İş'in kısılcığında, "Yeni" hükümet ilk icraatını işçilere 700 bin lira "sus payı" vererek yaptı. Yalnızca bu miktar bile hükümetin işçilere ve toplu sözleşme bakişını ortaya koymak için yeterli. Türk-İş ise esas patronun değişmediğini bile bile halk desteğini tümüyle yitirmiş bir iktidara koltuk değneği olmaya çalışıyor, eylemlere ara vererek hükümete süre tanıyacağını açıklıyor.

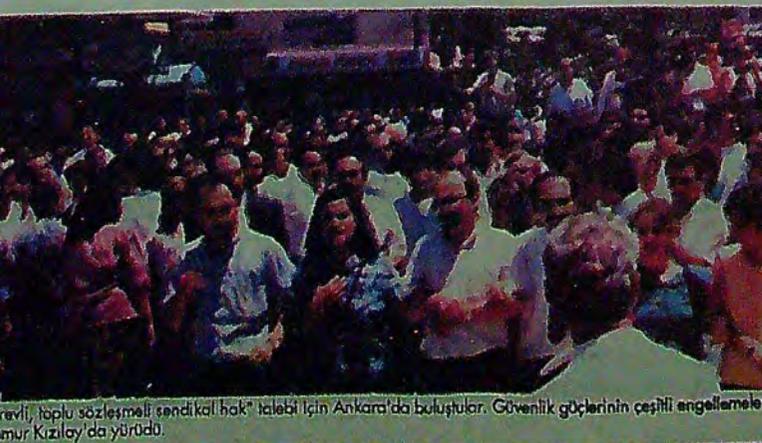
Yalnızca İstanbul, Bursa gibi büyük kentlerde değil, Balıkesir, Siirt, Diyarbakır, Batman ve Türkiye'nin dört bir yanın (Devamı sayfa 9'da)

HARB-İŞ'e bağlı tersane işçilerinin girişimleriyle başlayan birleşik eylemler, kamu işçilerinin giderek artan katılımıyla sürüyor..

Kamu Çalışanlarının toplu sözleşme mücadelesinde önemli bir adım

Ankara Yürüyüşü

Kamu çalışanları "Grevli, toplu sözleşmeli sendikalar hak" talebi için Ankara'da buluştular. Güvenlik güçlerinin çeşitli engellemeleri ne rağmen 1500 memur Kızılay'da yürüdü.

Memur maaşlarına %40 zammı yapıldığı...
Bugün kamu çalışanlarını...
Tehlike kısa zamanda...
Yeniye yenik düşecek olan...
Lardan sonra rahavete...
Toplu sözleşme...
Mücadelesini göz ardı etmeleri.

Temmuz günü Ankara kamu çalışanlarıyla birleşen diğer illerin kamu çalışanının, "Grevli Toplu Sözleşme Sendikası" talebi için gerçekleştirilen Ankara yürüyüşü, polislerin baskıları ve engellemelerine karşın...

Saat 12:30'da Sakarya Caddesinin (Devamı sayfa 9'da)

Ekonomide Devletin Değişen Rolü ve ÖZELLEŞTİRME

Şimdi emperyalizmin ve tekelci kapitalistlerin çıkarılan özelleştirmeyi dayıyor. Buna karşı sendikaların yaptığı gibi, kitlelerin eski işlevini savunmak tarihsel açıdan geçersizdir. Devrimci talep, yalnız KİT lerin değil tüm üretim araçlarının gerçekten halkın mahalline gelmesidir.

Yazısı sayfa 4'te

AMERİKA İŞÇİ SINIFI TARİHİ

ABD kağıttan bir kaplan. Ama çok özel bir kağıttan. Çeşitli ırk, dil, din ayrımlarına bölünmüş olan Amerikan işçi sınıfı hiç bir zaman sınıf olma bilincine ulaşamamasına rağmen kağıttan kaplanın en zayıf yerini oluşturuyor

Yazısı sayfa 2'de

Milliyetler mozayikli parçalanıyor mu? YUGOSLAVYA

Batı, Yugoslavya'nın parçalanmasını istemiyor. Çünkü kendilerine 16 milyar borcu olan iştah açıcı bir pazar var. ABD'nin tek ilkesi ise: Yüce Amerikan Çıkarları

Yazısı sayfa 6'da

Laspetkim-İş'in şerefi ya da JAPON MODELİ

Brisa İşverenlerince Japonya'ya davet edilen Laspetkim-İş Genel Merkez Yöneticilerinin öncüsü olmaktan şeref duyacaklarını belirttikleri Japon Sendikal Modeli; sendikacılığın işverenin danışmanı, temsilcilerin işyerinin bekçileri haline getirildiği, grevin mücadelenin adının bile geçmediği, işçilerin "çağ atlamış" köleler haline getirildiği bir "Japon harikası"

Yazısı sayfa 6'da

Katlihan HEP II Başkanı Vedat Aydın

ÖLÜM Mangaları şehre indi

Gazetemizbaskıya girmek üzereyken HEP Diyarbakır İl Başkanı VEDAT AYDIN'ın kontrgerilla tarafından hunharca katledildiği haberi geldi. Kürdistan'da devlet terörü özellikle son 20 gündür yeni bir geliş (Devamı 7. sayfa'da)

İÇİNDEKİLER

- Kamu Çalışanlarının Sıcak Yazı...3
- Adapazarı Belediyesi Kim nerede nasıl?...7
- Cam işçisi ortak mücadeleye...5
- BELPA Grevi...5
- Pançar Üreticisi: "Biz de varız"...6
- İŞYERİ HABERLERİ
- Meksan
- Adana Çimento
- Büro San
- Halk Ekmek
- Bossa
- Ar İnşaat
- MEB Basımevi
- G.O. Paşa Belediyesi

Ekonomide Devletin Değişen Rolü ve

Ozelleştirme

Özelleştirmeler, artan ekonomik krize de bağlı olarak hızlandırılacaktır. Özal'ın "haraç-mezat satını" direktifi bunu açıkça gösteriyor. Ve bu kez blok satışlar asıl yöntem olarak kullanılacak. ERDEMİR, PETKİM, THY gibi şirketlerin önümüzdeki aylarda yabancı tekelere satılması beklenmelidir.

Özelleştirmeler, sonuçları itibarıyla emekçi halkları emperyalizmin boyunduruğuna sokmanın bir aracıdır. Özelleştirmenin doğrudan sonuçları; sendikal örgütlülüğün dağıtılması, işten atılmalar ve en nihayet alabildiğine yoksullaşmadır.

24 Ocak+12 Eylül sisteminin, 10 yılın ardından tikantlığı uğraması egemen sınıfları yeni arayışlara yöneltti. Kısaca özetlersek, 12 Eylül'den devralınan miras, Markosvari bir sivil diktatörlük çaousı altında yeniden kurumlaştırılıyor. Ancak bu kez sistemin tikantlığı toplumsal bir kriz boyutunda yaşanıyor. Krizin ülkeyi boydan boya sarması egemen sınıfları ve onların siyasi temsilcisi Özal iktidarı, adamlarını daha hızlı amaya ve kriz kendi denemeleri dışına çıkmadan-devrimci bir kriz durumuna dönüşmeden - tek adam rejimini bir an önce tüm kurumlarıyla hayata geçirmeve zorluyor.

Toplumsal krizin bir boyutu da ekonomik kriz olarak yaşanıyor. Geçen sayımda ekonomik krize bir çözüm arayışı olarak özelleştirme operasyonunun hızlandırıldığını söylemiştik. (Bkz. "Ekonomik Kriz Derinleşiyor" Sayı:26) Ancak özelleştirme olgusu yalnızca ekonomik kriz çerçevesinde ele alınamaz, çünkü bu kavram ekonomik, siyasi ve ideolojik içerikleriyle emperyalizme bağlılığın daha geniş bir ifadesidir.

Özelleştirme, diğer bir ifadeyle ekonomide devletin sahip olduğu şirketlerin özel sektöre devredilmesi (burjuva iktisadi dilinde "Devletin

ekonomiden çekilmesi") iktidar sahipleri tarafından 5-6 yıldır yoğun bir ideolojik bombardıman altında uygulamaya konuldu. İdeolojik saldırının asıl hedefi işçilerdir. KİT'lerde çalışan işçilerin büyük bir kısmını kimi zaman "Devlet gider özel sektör gelirse daha iyi ücret alınır." gibi hayallerle kapılması, özelleştirmenin ideolojik boyutunun açık bir uzantısıdır.

ÖZELLEŞTİRME TARİHSEL BİR OLGUDUR

Özelleştirme, dünya ölçeğinde uzunca bir süredir yaşanan bir olgu. Özelleştirme, genelde bilinenin aksine kapitalist devletin ekonomiden çekilmesini sağlamaz. Devlet, emperyalist çağın tekelci kapitalist ekonomilerine bir daha çıkmamak üzere girmiştir.

Özellikle 1945'ten sonra, tüm batılı kapitalist ülkelerde devletin ekonomideki varlığı şu ya da bu biçimde artmıştır. Doğaldır ki bağımlı ve az gelişmiş ülkelerde de, ulusal burjuvazilerin gelişmiş olmasına bağlı olarak devlet, çoğu kez birinci ekonomik güç olarak ortaya çıkmıştır.

Ülkemizde de KİT'ler tüm Cumhuriyet tarihi boyunca sermaye birikiminin en önemli kaynağını oluşturdu. Ancak KİT'lerin üretim karakteri, devlet yatırımlığının bağımsız bir yolda değil, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda sürdürüldüğünü gösterir. Örneğin, özellikle 1960'tan sonra, bağımlılığın ekonomik alandaki yansıması montaj sanayinin gelişmesi (ithal ikameci sanayileşme) şeklindeydi. Bu modelde KİT'lere biçilen rol, iç pazarı yönelik özel sektör sanayiine ucuz hammadde ve aramal girdisi sağlamak, ayrıca halk için bol ve ucuz tüketim mali üretmekti. Esas amacı; özel sermaye tekelinin karlılığını sağlamak olan bu model KİT'lerin istihdam güvencesi iyi ücret, sosyal haklar sağlama kurumu olarak algılanmasına yol açtı. Oysa KİT'lerin bu yönü geçiciydi. Bu model 1979'da bir döviz yokuşu ve dış borç kriziyle sonuçlandı. Emperyalizm açısından, bağımlı yeni-sömürge ülkelerin borçlarını düzenli olarak ödeyebilmeleri önemlidir. Borçlar ödenmezse, model değişikliği, yani müdahale kaçınılmaz olur. IMF politikaları böyle gündeme geldi ve 24 Ocak+12 Eylül sistemi böyle oluşturuldu.

Yeni modelde, döviz kazancı faaliyeti olarak ihracat ön plana çıkarıldı. Tekelci sermayenin iç pazar bırakıp, ihracatı artıracak alanlarda uzmanlaşması amaçlandı. Devletin de yeni modelde göre ekonomik etkinliği farklılaştu.

İşte özelleştirme olgusu, devletin ekonomideki rolünün farklılaşması sonucu gündeme geldi. Söylemek istediğimiz açık; özelleştirme, ne ülkemizde ne de dünyada tarih-dışı bir devlet-özel sektör ikilemi çerçevesinde anlaşılacak bir olgu değildir. Özelleştirme, tarihsel bir olgudur ve devletin değişen (yokolan değil) ekonomik rolüyle ilintilidir. KİT'ler 1970'lerde yine zarar ederek özel sektörün karlılığını bir garantisi olarak çalıştı. Yani, Türkiye burjuvazisi KİT'lerin yaratıldığı sermaye birikimi üzerinde yükseldi. 1980'den bu yana ise KİT'ler eski rollerini hızla terk edip, birer zam makinesi olarak çalışmaya başladı. Özellikle tarımda (gübre, ilaç vb.) ve temel tüketim mallarında (petrol, şeker, çay vb.) KİT'lerine yapılan zamlarla elde edilen gelir bu kez yine devlet fonlarında toplanıp, ihracata teşvik adı altında tekelere aktıldı. Nitekim, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'nun ya-

ynladığı 1989 "Genel KİT Raporu"nda hazineden 2 trilyon destek alan KİT'lerin yaptıkları kalkınım 10 Trilyon TL yi bulduğu belirtiliyor. Ayrıca bunun yaratığı enflasyon yoluyla bozalan gelir dağılımı da iç pazarın daralmasında temel işlev gördü.

Yıllarca KİT'lerin yarattığı rantla beslenen tekelci sermaye şimdi KİT'lerin aracılığına gerek duymuyor. Ek olarak, KİT'lerin eski şekliyle varlığını sürdürmesi, emperyalizmle yeni bütünleşmeyi engelleyici bir faktör olarak değerlendiriliyor. KİT'lerin değişen rolü sonucu, yeni modelde uyum sağlamayacak KİT'lerin tasfiyesi (TKİ, Tekel vb.) kar potansiyeli taşıyan KİT'lerin (Erdemir, Petkim vb.) ise yerli ya da yabancı tekelere devredilmesi gündeme geldi. Üstelik yerli tekelilerin doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının yoğunlaşması süreci ile tasfiye olmayacak kadar büyükler, bundan kendilerini yeniden üretime ritimini hızlandıracak teknolojik, mali faydalar da umuyorlar.

ÖZELLEŞTİRME GÜNCEL BİR OLGUDUR

Özelleştirme yoluyla emperyalizmle daha fazla bütünleşme programı Türkiye'de şu ana kadar tam anlamıyla başarısızdır. Bugüne kadar da planlanan aksine KİT'lerin çok az bir kısmı özelleştirilebildi. Bunlar arasında yem fabrikaları, çimento fabrikaları gibi düşük sermayeli şirketler yer alıyor. İki nedenden ötürü özelleştirme operasyonu geçikti: Birincisi, KİT'lerin politik işlevi; ikincisi ise, özel sermaye birikiminin yetersizliği. Yine de özelleştirmeler artan ekonomik krize de bağlı olarak hızlandırılacak. Özal'ın "haraç mezat satını" direktifi bunu açıkça gösteriyor. Haraç mezat satış zaman önceden başlanmıştır. Bugün 900 çalışanın işten atıldığı USAŞ, İskandınav Havayolu şirketi SAS'a gerçek değeri olan 34 Milyon Dolar'ın 20 Milyon Dolar daha altında satılmıştır. Ve bu kez blok satışlar asıl yöntem olarak kullanılacak. ERDEMİR, PETKİM, THY gibi şirketlerin önümüzdeki aylarda yabancı tekelere satılması beklenmektedir.

Peki, özelleştirmenin sonuçları ne olacaktır? İşçilere neler getirecektir?

Hayatın her alanında kar hirsının egemen olduğu bir ekonomik düzende, bir başka deyişle herkesin parası kadar söz ve karar sahibi olduğu bir düzende, emekçilerin yoksullaşması ve işsizlik tehdidiyle karşılaşması kaçınılmazdır. Özelleştirme de emperyalizme bağımlılığı pekiştiren vahşi bir kapitalizmin temel bir aracı olduğuna göre, işçilere düşecek olan yoksullaşmanın ve işsizliğin (işten atılmaların) artmasıdır. Tasfiye edilen KİT'ler binlerce işçinin sokağa atılmasına neden olacak; Kar mantığına göre çalışması planlanan ve bu amaçla özel sektöre devredilen KİT'ler ise ucuz işgücü için tüm engelleri ortadan kaldırmaya çalışacak. Çünkü örgütlülük ve direniş hakkı, tekel karları önünde ciddi bir engeldir. Sermaye tüm dünyada bu engeli ortadan kaldırmak için yoğun bir saldırı sürdürmektedir. Özelleştirme olgusu da bu saldırının önemli bir halkasıdır. Bu nedenle, "Devlet gider, özel sektör gelirse, iyi ücret alınır" düşüncesi büyük bir yanılgıdır.

YANLIŞ ELEŞTİRİ ZEMİNİNDE BULANIK DÜŞÜNCELER

Özelleştirmeye yönelik eleştirilerin büyük bir kısmı tutarsızdır. Örneğin, burjuva muhalefet özelleştirmeye doğrudan karşı çıkmamaktadır. DYP bu konuda ANAP'a yakın düşünceler öne sürüyor. Yalnızca özelleştirmenin

SON 10 YILDA DÜNYADA ÖZELLEŞTİRME VE İŞÇİ SINIFINA YÖNELİK SALDIRILAR

● **İNGİLTERE:** 40'tan fazla kamu kuruluşu özelleştirildi, 20'gen fazla blok halinde tekelere satıldı. 7 büyük kuruluşun 2 yıllık istihdamı %28'di, toplam 600 bin işçi işten atıldı. Sendikalaşma oranı ve ücretler düşme, part-time, geçici işçi çalıştırmada artış oldu. Çalışma koşulları kötüleşti, çok uluslu şirketlerin egemenliği arttı.

● **FRANSA:** 20'ye yakın kuruluş özelleştirildi, kamu işçilerinin yönetime katılma hakları gaspedildi, üç büyük kuruluşun toplam istihdamı %52'di, senelerde düşüş ve işçiler arasında rekabet arttı, aynı işyerindeki arasında ücret farklılaşması yaratıldı, toplu sözleşmeler engellendi, küçük miktarda hisse senedi sahibi olan işçiler işsiz kalmakta tehdit ediliyor, birçok stratejik yatırım alanı kurban edildi.

● **ALMANYA:** Ücretler %70 düşü, 100 işçinin yapıldığı iş 50-70 yapıldı, işçilerin yönetime katılma organı olan "Çalışma Konseyleri" kaldırıldı.

● **İTALYA:** Özelleştirilen üç büyük kuruluşun istihdamı toplam %55 azaldı.

● **BELÇİKA:** Kamu sektöründe çalışanların sayısı iki yılda 64 bin düşü.

● **JAPONYA:** Japon Ulusal Demiryolu Şirketinden özelleştirilmeye çıkan 84 bin işçi istifa ettirildi, demiryolu işkolunda sarı bir sendikalaşma men kilindi, şirkette çalışanların sayısı 400 binden 200 bine düşürüldü.

biçimine karşı çıkıyor. DYP blok satış yoluyla yabancı tekelere satışın sürdürülmesini talep ediyor. Bunun yerine borsada hisse senedi satışı yoluyla özelleştirmelerin yapılmasını öneriyor. Bu öneri tutarsızdır. Çünkü; sermaye birikimi yetersizliği blok satışları kaçınılmaz kılıyor. Olası bir DYP iktidarında özelleştirmelerin bugünkü gibi süreceği söylenebilir.

SHP ise, devletçi mirasın da etkisiyle özelleştirme konusunda daha utangaç bir tavra sahip. Devletin ekonomideki değişen rolünün farkında olacak ki KİT'lerin "en azından özelleşmesi gerektiğini" öne sürüyor. Ancak Baykal ekibi bu konuda daha gerçekçi: "Özelleştirme bir bahane; özelleştirme zorunlu" diyorlar.

Muhalefet partilerinin ANAP'ın yürütmesinin içinde hareket ettiği ortadadır. Özelleştirmenin doğrudan hedefleri arasında yer alan sendikaların tavni ise gerçekten ibret verici dersler içeriyor.

1963 sonrası Türkiye'deki ekonomik model, Türk-İş'te somutlaşan bir devlet sendikacılığı geleneğini de birlikte yaratmıştır. KİT'lerin geçici olan sosyal işleri sonucu sağlanabilen istihdam güvencesi, görece iyi ücret, sosyal haklar gibi konularda Türk-İş sendikaları büyük sınıklara düşme 1980'e kadar geldiler. Yıllan birikimi olan sendikal bürokrat anlayışın 1980 sonrası uygulamaları karşı geleneğinden sıyrılması mümkün değildi. Sendikaların karşı eleştirileri, geçmiş anlayışlarını dogmatik bir biçimde sürdürdüklerini gösteriyor. Aşağıdaki raporlarda da okuyacağınız gibi, sendikaların temel yaklaşımı "KİT'ler devletin gözbebekleri; milli servet; halkın malı; satılmazlar." biçimindedir.

Bu yaklaşım içinde sendikacıların 1980 öncesi sahip oldukları refahın, özelleştirme nedeniyle belki de ortadan kalkacağına yönelik ani bir tepkinin var olduğu görülüyor. Sendikaların, "Devlet iyidir; özel kötüdür" şeklindeki eleştirisi, iktidarın ve tekelci sermayenin "Özel iyidir; devlet kötüdür" yaklaşımıyla aynı mantıksal düzlemde yer alıyor. Oysa bu yazıda irdelenmeye çalıştığımız gibi özelleştirmenin tarihsel boyutu, devletin ekonomideki değişen rolü ile yakından ilintilidir. Bazı sendikaların tutumu ise bakış açısının sınırlılığının tipik bir kamutur. Örn: Türkiye Maden İşçileri Sendikası özelleştirmeye karşı çıkarken, "sendikal haklara dokunulmaz, işçi kıyımına gidilmez, ulusal çıkarlar gözden düşürülmez, özelleştirmeye karşı değiliz." diyor. Bu istemler özelleştirmenin doğasına aykırıdır ve yirtici hayvanlardan kuzuları yememesini talep etmek demektir.

Şimdi, tekelci kapitalistlerin (ve emperyalizmin) çıkartılan özelleştirmeyi dayatıyor. Buna karşı, sendika-

ların yapıldığı gibi, KİT'lerin esnekliği yeni savunmak tarihsel açıdan yanlıştır. Devrimci talep, KİT'lerin değil tüm üretimin devletin değil, halkın malı haline gelmesidir.

DEVİRCİLER NE TALEP EDİYOR?

Özelleştirme, sonuçlarıyla emperyalizmin boyunduruğuna sokmanın bir aracıdır. Özelleştirmenin doğrudan sonuçları; sendikaların dağıtılması, işçilerin malar ve en sonu alabildiğine yoksullaştırılması. Sendikal örgütlülüğün dağıtılması, sendikaların fiili yokedilmesi anlamına gelmez. Sendikaların fiili yokedilmesi, tabeladan ibaret kalması değil, diktaçlık ta aynı işlevi yerine getirmeye (Önümüzdeki sayılarda bu taslağı ele alacağız) Bu doğrudan sonuçların ilk elde karşı durabilmek için ÖZELLEŞTİRMELERİ DÜRDÜRMEK talebi öne çıkarılmaktadır.

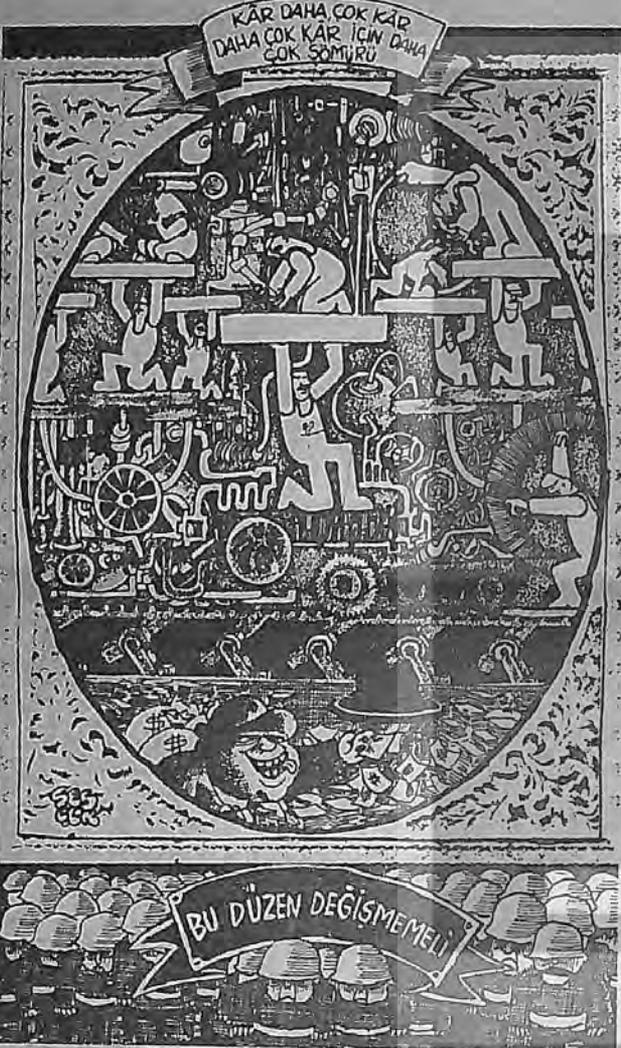
İşten atılmalar özelleştirme sonucudur. İŞÇİ KİYİMİNE İŞTEN ATILMALARDA HAYATLI SÜREKLİ GÜNDEMDE TUTULMALI. Çünkü; sivil diktatörlüğün el avayım yerine oturtulması, atılmalar yoluyla bir reorganize oluşturuluyor. İşten atılmalar, set oluşturabilmek sivil dikta karşı direnişte önemli bir işlev içeriyor.

Örgütlülük yokedilmek istenmiyorsa, sendikal örgütlülüğün savunulmasıdır. Ancak kapikulu kaclığı reddedilmeli, DEVİRCİLER SENDİKA YÖNETİMİNİ ÖNE ÇIKARILMALIDIR.

Bu sonuçlarla birlikte özelleştirme karşı çıkarak KİT'leri mak anlamına gelmez; ayrıca çalıştırılmayı durdurulmaz. Emekçilerin, içinde oldukları fabrikaları ve işyerlerini ten halkın malı haline getirebilmeleri için devlet-özel sektör ikilemi dilemeli, İŞYERLERİ BİZİMİZİ İÇİNDE KALDIRILMALIDIR.

Örgütlülüğün dağıtılması kıyımına karşı sendikalar ve işçilerin birlikte savunulmasıdır. Kapikulu sendikacılığın devrimci sendikaların yaratılmasında, İŞYERLERİ KOMİTE VE SEYLERİNDE ÖRGÜTLENME fikri hızla hayata geçirilmelidir.

Yaşanan toplumsal krizi sivil diktatörlükte denetimleri altınmaya çabalaayan emperyalizme karşı kapitalistlere karşı, yul politik şiarların tamamlanması bir halk iktidarını hedefli özelleştirme ya da devlet müdahalesiyle üretim araçlarının sallaştırılması talebi, SÖZ, KARAR, İKTİDAR HALKLAŞTIRILMALIDIR.

KİT'LERDE ÖZELLEŞTİRME HAZIRLIKLARI

Sendikasılaştırma: KİT'lerde sendikalaşabilecek çalışan sayısının toplam çalışanlara oranı 1980'de %70'ten 1989'da %55'e düşü.

Sözleşmeli Personel: 1984'te 316 olan KİT sözleşmeli personeli sayısı 1989'da 200 bine yaklaştı.

Geçici-Mevsimlik İşçiler: 1985-1989 arasında 90 bin olan geçici işçi sayısı 1990'dan sonra 150 bine çıkarıldı. Taseron işçi kullanımı arttı.

Kapsam dışı Personel: Kapsam dışı personel uygulamasının artırılmasıyla 80 bin KİT çalışanı sendikadan yoksun kilindi. Ücret Düşüşleri:

KİT'lerde ücret payı 1979-1985 arasında %68 düşü. Ücret artışları altı aylık periyodlara bağlanarak sıklıkla bir denetim altına alındı. İktidarın ücretlerdeki belirleyiciliği arttı.

Grev Yasası: KİT çalışanlarının %43'ü grev yasası kapsamına alındı, yasak kapsamı 12 Eylül öncesine göre 10 kat arttı.

Kıdem Tazminatı: Yeni bir tavan getirildi, kıdem tazminatlarının özel bir fona yüklenmesine çalışıldı.

İstihdam Azalışı: Kamu çalışanlarının sayısında azaltma yapıldı, fazla mesai ve iş yükü yaygınlaştırıldı.

TEK Deneyi

TEK'in Anadolu yakası 1990 yılı içinde AKTAŞ şirketine 30 yıllığına kiralandı. Şirket bu kiralama karşılığında hiç bir bedel ödemedi. Sadece 20 Milyar sermayeli bir şirket kurdu. Bu sermayenin hisselerinin %5'ini de TEK'e yekilli olan TES-İŞ sendikasına sattı. Böylece bir işçi sendikası, işçi aidiyetleriyle yetkili olduğu bir işyerine işveren oldu. AKTAŞ bu kiralama sonrasında bir yandan TEK'in ambarlarındaki milyarlarca tutardaki mallara karşılık ödemedi sahipli oldu, diğer yandan da sayacıları değiştirerek ve halktan ikinci defa depozit parasını toplayarak karına kar kattı. Bu özelleştirmeye karşı çıkan işçilerin örgütlülüğünün dağıtılması için işyerinde yetkili olan ve mücadeleyle önderlik eden TES-İŞ 1 Nolu Şube Genel Merkez tarafından feshedildi.

Bu özelleştirme sonucunda: 600 sendikal işçi tasfiye edildi. 830 kişilik işçi sayısı 187'ye düşürüldü.

Kapsam dışı personel sayısı 400 olarak korundu. Tasfiye edilen 600 işçinin yerine, AKTAŞ'ın yan şirketlerinde çalışan, hiç bir sosyal hakkı ve güvencesi olmayan 200-300 işçi ikame edildi. Grev yasasının da olduğu bu işkolunda yeni işçiler için eski işçilerin sahip olduğu kimi haklar yok sayılıyor. Eski işçilerin askerlik sürelerinin kıdem tazminatlarına sayılması hakkı yeni işçiler için geçerli değil.

Adana Çimento'da öfke var..

Adana Çimento'da işçi kıyımı gündemde. Son aylarda yoğunlaşan işten atılmalar, Türkiye'nin bir çok fabrikasında olduğu gibi Adana Çimento'da da uygulanmak isteniyor.

Fabrika yemekhanesinin müteahhidi verilerek istenmesi karşısında, 14 Haziran günü direnişe geçen işçiler, yemek boykotu gerçekleştirdiler. Bu boykotu tüm çimento işçileri katlıken, işyerindeki Çimse-İş Sendikası'na bağlı Temel Yapı'daki işçiler de destek verdiler. Bu arada iki günlük açlık grevine giden Çimse-İş Adana Şubesi Yöneticileri, işçilerle birlikte tavir aldılar.

Tüm demokratik kitle örgütlerinin yaptıkları ziyaretlerle çokşulu bir eylem yaşandı ve işçi kıyımına karşı işçi simülün ortak mücadelesinin zorunlu olduğu vurgulanarak açlık grevi noktalandı.

17 Haziran günü OYAK RENO işverenlerinin iş yerine gelişi sırasında işçiler fabrika önünde toplanarak alkışlı protesto gösterisinde bulundular.

Eylemler sürüyor

Adana Çimento'da olası işçi çıkarılmalarına ve müteahhüleşmeye karşı gösterilen tepkiler 4 Temmuz'da vizite

eylemi ile sürdü.

Çimse-İş Adana Şube Başkanı günde gelen işçi çıkarılmalarına başta işçilerin sorunu olduğunu, rin kendi sorunlarına sahip çıkacakları süreci haklarını koruyacaklarını belirtti.

Vizite eylemine tüm işçilerin masını isteyen şube başkanının istemini ardından, işyerinden servislerle gelen işçiler, %100 lımla üç kilometrelik yolu yürüt hastaneye vardılar. Yol boyunca "Zam, zulüm, işkence" diye sloganlar atan işçiler, işyerine aynı coşkuyu korudular.

Adana Çimento'da gündemde olan işçi çıkarılmaları gerçekleştirilmediği takdirde eylemi yapacaklarını yon işçiler haklarına sahip çıkacakları kararlılar.

Kristal-İş'in İşgüvencesi Grevinin Ardından Tensikat Başladı CAM İŞÇİSİ ORTAK MÜCADELEYE

ev boyunca ve grevden sonra da işten atılmaların olduğu Cam İşkolundaki grev sendikamızın çabalarıyla 4 bin işçi ise kapı önüne konmaya hazır.

evi, sendikamızın tatilleştirme politikasını kırıp taban üyünün açığa çıkarılması doğrultusunda çalışma line dönüşüremeyen işçi önderlerinin görevi, birim lülükleri üzerinde yükselecek, işten atılmalara karşı andaki ortak mücadeleyi yaramaktır.

al-İş bünyesinde Temmuz 90'daki olağan kurullarda yaşananlar işin niteliğini değiştirmedikleri genel kurulda Kristal-İş Merkezi'ne muhalif işçi potansiyelini göstermek için de birlik gözlenmemiştir. Temmuz 91'e gelindiğinde bu her ta biraz daha çarpıcı biçimde çıktı. Kristal-İş Genel Merkez ni ve bazı Şube Yönetimleriyle birlikte, Cam İşkolunda yaşanan abiri caizse oldu bitmeye getir-

düzenlenmesi talebine rağmen ücret Kristal-İş Holding işbirliğiyle 7.400 liraya çekildi (İşçinin iki yıl önceki ortalama ücreti 5.246 lira).

Sendikamızın işten çıkarmayı caydırıcı maddeleri, kıdem tazminatının 4 haftadan 6 haftaya çıkarılması, ihbar ödeneklerinin 8 haftadan 10 haftaya çıkarılması ise yenilik olarak kullanıldı, çünkü ücret düşük tutuldu.

Evet Kristal-İş tabanının kendisine muhalif eden sesini boğarak bir grevin daha tükenişini, cam işçisinin sermaye karşısında yenilmesini sağladı.

Bu sonuçta, "usta sendikacı" (muhalifet düzen sınırları içinde tutmayı iyi beceren sendikacı) ların payını unutmamakla birlikte haklarını da teslim etmek gerekiyor.

Onlar, işyeri komitelerini tüzelkinde alıp sendika merkezi tarafından belirlenen ve yönlendirilen birer organ haline gelerek, bazı işyerlerinde ise tümden rafa kaldırarak bir türlü örgütleme, örgütleme için gerekli adımları atamayan sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını savunan muhalif işçilerinden doğan boşluğu çok iyi doldurdular.

Onlar bu boşluğu, bazı şubelerle önder işçilerin grevi yaşanan bölgenin grevi haline getirebilmek için önderliği kahve toplantıları da gerçekleştirip bu toplantıları grevlerine destek vermeye çalışan devrimci-demokratlar karalamaya aracı haline getirerek doldurdular.

Onlar, bu boşluğu siyasi iktidarı "işten atılmak istemiyorsanız yüksek ücret isteme" politikasını işçilerin kafasına kazıyarak, doldurdular.

14 Mayıs'ta büyük bir coşkuyla başlayan Cam Grevi bitti... Şimdi cam işçisinin önünde, işten atılmalar ve işten atılmalar karşısında örgütleme "Pratikte reddeden" sendika engeli var.

Grevi okul olmaktan çıkıp tül haline getiren, işçilerin ekonomik sıkıntı karşısında en duyurlu olduğu tarihlerde, (Bayram öncesi) en az 15 gün öncesinde Cam Holding'le pazarlığı yapıldığı 7400 liralık ücreti işçiyeye dayatan Kristal-İş yönetimi Trakya Cam'daki işçilerin greve devam kararına, Paşabahçe Şişe Cam'da çalışan 2800 işçiden sadece 700 küsurunun grevi bitirmeye evet demesine, Topkapı Çayrova Cam Fabrikalarının da potansiyel muhaliflere rağmen grevi bitirdi.

Bugün, Cam işkolundaki günlük muhalifet tükü iki yıl önceki toplu sözleşme döneminde olduğu gibi Kristal-İş yönetiminin tabandan kopuk aldığı kararı kabul etmek zorunda kaldı.

Kristal-İş bazı fabrikalarda işçi iş güvencesi nazaratıyla, bazı işyerlerinde ilerici demokrat işçileri karalamaya (Paşabahçe'de Kristal-İş Genel Başkanı, grevi bitirmek için ortaya konmaya çalışılan "sandığa" itiraz eden işçilere, "adam olun, dinlemeyi öğrenin" diyerek hakaret ederken, şube yönetimi de "bunlar politika yapıyor. 50 bin lira saat ücreti alsalar da böyle davranacaklar" diyordu.), grevi bitirmeye doğru giderken, buna bazı işyerlerinde de "Sendika bu işi bitirmiş, yapılacak bir şey yok. Karşı koyacak örgütleme de yok" yor-

MERSİN'DE 600 CAM İŞÇİSİ İŞTEN ÇIKARILYOR

(İşçilerin Sesi - ADANA)

Cam holdinge bağlı işyerlerinde yaşanan grev sona erdi. Bağlı olan grup sözleşmesi Mersin Cam Sanayi'nde çalışan 1163 işçiyi de kapsıyor. Grev başlamadan önce Cam Sanayi Yönetim Kurulu, Anadolu Cam in çeşidi ünitesinde çalışan işçilerin bir kısmını çıkaracağı söylenmesini bildirdi. Bunun üzerine sendika grevsiz sözleşmeyi saat 9.00'luk kabul etti. Ancak işveren grev süresince işçi aleyhine oynayacağı oyunları gündeme getirebilmek için işçilerin grev gümesini isteyerek 9200 lira saat ücretiyle grevsiz sözleşmeyi kabul etmedi ve greve girdi.

Grev sürerken işveren döz cam ünitesini kapattı. Bu ünite de çalışan 380'i işçi, 40'i memur toplam 420 kişiyi izine ayırdı.

Bu sırada Kristal-İş merkezi Cam sanayii grubuna yeni bir öneriyle gitti. "Siz işçi çıkarımından taviz verin, biz de ücret artışından taviz verelim" dediler. Bu önerinin sonucunda saat ücreti 7420 liraya; 1. yıl için 2. bayram yakacak ve senelik izin (dörtü pakete) karşılığı 4.5 milyon liraya; 2. yıl için %70+5 puan ve dörtü pakete 5 milyon liraya imza atıldı. Ne var ki "İşveren işçi çıkarmayacaktır" sözü, sözleşmeye konularak imza altına alınmadı.

Fakat işten atılacak işçilerin kaysatında yararlanabilmeleri için 7nci ayını doldurmalan gerekiyor. Bu nedenle daha önce izine ayrılanlar ücretsiz, izne ayrılmayanlar ise ücretli olarak izne ayrıldı. Bunun bir kazanç olduğunu ileri süren sendika, işçileri ikna ederek sözleşmeyi imzaladı.

Gelinen noktada, izne ayrılan toplam 420 işçi ve memur izinlerinin bitiminde işten atılacak.

Toplam 1163 kişinin çalıştığı Mersin Cam Sanayi'nde işveren 600 işçiyi işten çıkarmayı hedefliyor.

Günde 240 ton üretim yapan düz cam ünitesi yeni teknoloji gelecek bahanesiyle tamamen kapandı. Şişe cam ünitesindeki işçiler sendikamızın genel merkez politikasının iflas ettiğini, bu sözleşmeyle genel merkezin işçileri satıldığını, kısa süre sonra düz cam ünitesindeki olumsuzlukları kendilerinin de yaşayacağını söylediler.

Mersin cam işçileri "Sendikamızın ücret artışından, işverenin işçi atılmasından vazgeçtiği gibi laflar işverenin bir oyunuydu. Sendikamızın genel merkezin öngütülünde hem şubeler, hem biz işçiler oyuna getirildi. Böyle bir sözleşme yapılabileceğine grev sürseydi daha iyiydi" diyerek huzursuzluklarını dile getirdiler.

MERSİN CAM SANAYİİ ORTAK SAYISINI ARTTIRIYOR

Grev başlamadan önce, Amerikalı bir firma yeni teknoloji getirecek ortağı olmak istediği Düz Cam Ünitesini gezdi. Grev esnasında da bir Fransız firması aynı amaçla yine aynı üniteyi gezdi. Ancak yeni teknolojiyi hangisinin getirecek Mersin Cam ortakları arasında gireceği henüz belli olmadı. Görüşmeler sürüyor. Ucuz emek cenneti Türkiye'de, problemsiz bir işyerinde çalışacak şanlı yabancılara sermayenin hangi ülkeden geleceği önümüzdeki günlerde netleşecek.

son sınav değildir. Önümüzdeki günlerde işkolunda yaşananca işten çıkarmalar ki yaşanıyor; - Sinop Cam'da 42 işçi işten çıkarıldı. İşçilerin direnişi üzerine atılanlar iznini sayıldı ve olası işten atılmalar durdu.

Ancak son karar Kristal-İş ile cam işverenleri arasında yapılacak anlaşmaya bırakıldı- yeni mücadele süreci olacaktır.

Cam işçileri grev deneyimiyle önündeki tensikat sınavına hazırlan-

malı, işçi önderleri ise üstünde var olan ancak bir türlü örgütleme muhalif işçi potansiyelini enerji haline dönüştürmelidir.

Tanımlanan bu süreç aynı zamanda söz, yetki, karar sahibi olan cam işçisinin temsilcilerini şube ve genel merkez yönetimine taşıyacağı süreci- tir.

Önder işçiler muhalif işçi potansiyelini tanımalı ve onu mücadeleci bir tavırla yeniden yöngümlüdür.

Belpa işçileri, büyük bir pişkinlikle "biz imzalandık. Genel Merkez imzaladı" diyerek topu üstlerinden almaya çalışan sendika yöneticilerinden mutlaka hesap sorulacağını, işçilere karşı tezgahlanan oyunlarda genel merkezle şube yöneticilerinin kol kola yürüdüğü, işçileri satan sendikacıların yaptıkları yanlarına kar kalma mağnını yakacaklarını, onları sendika koltuklarında, evlerinde, sokakta rahat bırakmayacaklarını belirtiyorlar.

BELPA GREVİ BİTTİ ANCAK MÜCADELE BİTMEDİ

Belpa grevi "sosyal demokrat" maskelerle gizlenmeye çalışılan yolsuzlukların, işçi düşmanlıklarının teshiri anlamında zengin deneylerle yüklü. Hipermarketlere, halka hizmet götürme adı altında yapılan hiper vurgunların, hiper yolsuzlukların ortaya serilmesi anlamında ibret vericidir.

Belpa grevi, devrimci işçilerin işyeri örgütüllüklerinin sendika yönetimlerine taşınmasını gereğini bir kere daha vurgulayan bir deneyimdir.

Bu gerekliliğin yerine getirilmesini devot sendikal haklara kullanımını ama mutlaka bu hakların yetimlendirilmediği yol ve yöntemlerini kendisi yaratan; hedeflenen sendika yönetimlerinin basitçe ele geçirilmesini değil, tamamen parçalanıp işyeri komite/konsey örgütüllükleri üzerinde devrimci bir sendikal yapının yaratılmasını gözetin bir anlayışın zorunluluğunun altını çizen bir deneyimdir.

Belpa grevçileri bugün kötü bir sözleşmeye tabi kılınmış olsalar da, yapıyarak öğrendikleri ve öğrenirken öğrettikleri dersler bakımından çok önemli bir yol kazandı.

Bugün başarısızlık gibi görünen bu deneyim, eğer bir yoldaşlığa iyi ayarlanırsa; işyerinden doğan sorunlara karşı çözüm üretme, sözleşme maddelerinin fahi kazanımlarla geliştirilmesi, işten atılmaların geri alınması ve yeni işten atılmaların engellenmesi temelinde bir mücadele süreci kılınabilirse, yarı, önemli kazanımlara zemin oluşturabilir.

Söz yetki ve kararın işçilerde olduğu, devrimci sendikal yapıların işyeri örgütüllükleri üzerinde yükselebileceği çalışıldığı bir mücadele ve örgütlenme anlayışının diğer işyerlerine ve diğer tüm işkoluna yayılması kaçınılmazdır. Bu mücadele ve örgütlenme anlayışının yayılması kaçınılmazdır. Bu mücadele ve örgütlenme anlayışının yayılması kaçınılmazdır.

Sosyal Demokrat İşverenlerin Yolsuzlukları, Sendika Yöneticilerinin İhaneti Ve Bir Grevin Mücadele Aracı Haline Getirilmesi Yolunda Önemli Dersler Bırakan

Belpa Grevi Bitti

Belpa grevi 14 Haziran akşamı, alacalece sendika yöneticileri ve "sosyal-demokrat" belediye işvereni arasında biirildi. 2.5 aydır 230 kişinin çıktığı grev işverenin ilk teklifi doğrultusunda sonuçlandı. Grev çıkışın önemli nedenlerinden biri olan sözleşme sürecinde işten atılan 18 işçinin grevi alınması talebi ise sözkonusu bile edilmedi. Pekli neden böyle oldu? "Üroten biziz yöneten de biz olacağız" pankartıyla açılan ve 72 gün işçilerin kendi örgütlenmeleri tarafından sürdürülen grev nasıl böyle sonuçlandı? Sorumlu kim ya da kimlerdi? Belpa grevi bizlere neleri öğretiyordu?

BELPA'DA SENDİKALAŞMA

Belpa'da sendikal örgütlenme çabaları 90 yılının yaz aylarında başladı. 230 işçi kendi istek ve çabalarıyla Tez Koop-İş 4 nolu şubeye üye oldular. Sendikalaşma sürecinde bir arkadaşla 15 Haziran 1990 günü işten atılana kadar işçiler arasında vekalet verme dışında bir sendikal çaba yoktu.

İşten atılan arkadaşları için işi bırakıp oturma eylemi yapan işçiler, sendikal örgütlenmeye böyle somut bir olay üzerine başladılar. Bu eylem sonucunda atılan işçi geri alındı.

Bu olaydan sonra işçiler sürekli olarak mesai dışında bahçede toplanmaya ve işyeri sorunlarını tartışmaya başladılar. Sendika yöneticileri ile, özellikle de Şube Başkanı M. Emin Meriç ve Başkanvekili Veysel Cingöz'le ilişkilerini sürekli hale getirdiler.

Bu süreçte, sendika-işveren ve işçiler arasında ilişkiler gelişmeye başladı. Bu süreç, işçilerin, sendikaları, özellikle de Tez Koop-İş'i tanımasını anlamında zengin deneylerle yüklü.

Sonradan departman müdürü yapılan bir kadın temsilciyle özel ilişkilerle giren Veysel Cingöz'ün, bu ilişki aracılığıyla işçilerin sendika dışı örgütlenmelerini öğrenmeye ve bu yolla işyerini denetlemeye girişeceği sonradan ortaya çıktı.

Bunlardan biri de, yitmiş akşamı sözleşmelerle ilgili yapılan iş bırakma eylemi sonucunda, işyerindeki sendikalaşma çalışmasını yitirden 9 işçi işten çıkarılmasıdır. İşçiler, bu 9 işçinin seçilmesini, kendi kollarına garantiye almak isteyen sendikacıların marifeti olduğunu çok sonra anladılar.

Direniş sonucunda, işten atılan 9 işçinin tekrar işe alınacağı sözü verildi. Önce 18 Ocak denilen işe alma tarihini, işverence sendika arasında anlaşma bir oyalama olduğu da sonradan anlaşıldı. Bu işçiler, bir protokolle

sözleşme sonrasında kadar ücretli iznini sayıldılar ve sözleşme sonrası işe geri alınacaklarına dair bir yazı işverence sendika arasında imzalanarak notere bırakıldı. Bugün hala yerine getirilmeyen bir protokolle işçilerin ve işten atılanların üstünde, sendika ve işyeri yöneticilerinin baskı kurması hedeflendi.

Bu olay işçilerin sendikaya karşı güvensizliklerini artırdı. Sendika dışı işyeri örgütüllüklerini sağlamlaşırma ve bu örgütüllüğün iradesini sendika yönetimine hakim kılma çabaları hız kazandı.

Veysel Cingöz, bir yandan özel ilişkisi olan kadın temsilci aracılığıyla işçilerin örgütüllüğünü bilmeye çalışırken, diğer yandan da yöneticilerle ortak çalışmaya başladı. İşçiler arasında da yolsuzluk-hırsızlık iddiaları ortaya atıldı ve bu yolla işçiler birbirine düşürülmeye çalışıldı. Bunun üzerine işçiler de işyerindeki yolsuzlukları araştırmaya giriştiler.

Araştırmalar sonucunda, 90 yılında 1 Milyar lira zarar ettiği söylenen Belpa'da, yöneticiler tarafından 4 Milyar liralık yolsuzluk yapıldığı, çalınan mallarla "sosyal demokrat" markouer kuruluğu belgelendi. Bu belgeler Belediye Başkanı Nuretin Sözen'e iletilildi. Oysa yolsuzluk sırasındaki Genel Müdür Nuretin Sözen'in 30 yıllık arkadaşlığıydı.

Dahası bu yolsuzluk, sendika yöneticilerinin Migros yöneticilerine kadar geniş bir ağ içinde yapılmaktaydı. İlk iş olarak bu yolsuzlukları belgeleyen muhasebeci işten atıldı. Göstermelik bir soruşturma komisyonu kuruldu, grev öncesinde yöneticiler grevden alındı.

Yeni gelen yöneticiler yolsuzlukların açısını örtülendirmeye çalışmaya giriştiler. Daha önce üzerinde çalışılan sözleşme maddeleri geri çekildi. İşçiler greve zorlandı. Böylece hem işçilerin cezalandırılması hem de yolsuzlukların üzerinin örtülmesi amaçlanıyordu.

...VE BELPA'DA GREV ÇIKILDI

İşte böyle bir ortamda gıkıldı grev... Grev çıkıldığı gün, daha öncesinin tarihini taşıyan yazılarla 9 önde işçi daha işten atıldı. İşçiler bu yaşanan darbeye rağmen coşkularını yitmediler. Grev açılışında sendika yöneticileri devre dışı bırakıldı. Grev atresince, işlerine son verilen işçiler grev yennı sürekli ziyaret etiler, grevin bir okul olması için tüm işçiler çaba sarfettiler. Dayanışma sağlamak için ev ev, sendika sendika işyeri işyeri dölaşıldı.

ERİN SESİ - GREV VA

ERİN SESİ - GREV VA

ÜREN GREVLER

petrol-İş'e bağlı, TEK Plastik'te grev 73. gününde. İşverenin kapatma tehdit ettiği ve görüşmeye yanaşmadığı bu işyerinde 25 işçi rez. Emekçiler işiyor. (Üstteki resim). Aynı sendikaya bağlı, Mutlu Akü ve Çelik Akü'de çalışan 580 işçilerin mutlu grevi ise 74. gününde ulaştı. Burada da görüşmeler tıkanmış durumda. (Altteki resim).

BÜROSAN'DA GREV BİTTİ

İş Sendikası'na bağlı Bürosan'daki grevin 70. gününde sözleşme imdi. Maltepe ve Soğanlı'da iki fabrikası bulunan Bürosan' da toplam işçi çalışıyor. Anlaşmaya göre işçiler 1. yıl brüt 1 milyon 350 bin TL, 2. yıl için 700 bin TL ücret olacak. Üçü pakete olarak nitelendirilen sosyal (izin, bayram, yakacak parası) ise, ilk yıl için 5 milyon, 2. yıl için 6 TL olarak belirlendi. Vardiye zammı ise, saat başı 500 TL olarak belirlendi.

9 Haziran 1991 tarihinde, bir trafik kazasında arkadaşımız SÜREYYA AYNA'yı kaybettik.

zun yıllar TARİŞ ve Devrimci-Yol davasından cezaevinde olan arkadaşımızın geride kalan hasta eşi ve iki çocuğu yurt içindeki ve yurt dışındaki dostlarının ve duyarlı insanların yardımını beklemektedir

Hesap No: Zeliha Ayna Yapı Kredi Bankası 8305-5 ALAŞEHİR

İşçilerin Sendikalara Çağrısı

...da çeşitli işyerlerinden bir işçiler bir araya gelecek sendika şubelerini dolaylı olarak sendikaların birbirleriyle ilişki içinde ve öncülük eden atılmaları-geçiktirilen sözleşmelerini kınamak ve emek ve kamuoyuna duyurmak için bir panel ya da bir toplantı yapılmalıdır.

...gelecekte bütün sendikaların çok doğru olduğunu düşünürler.

...di o zaman bu işin öncülüğünü de dediklerinde de:

...beler yetkiszidir, işin bölge temsilcisi du-

...duranıdır. O duyarsız kalın-

...veren 13. maddeden doğan

...akını kullanıyor, sendika

...ner sendika yönetimine seçi-

...bile eleştiriyor, işin, sınıfın

...bilincinde değil, sendika

...bir şey yapamıyor, anılmalarına

...DKÖ'ler duyuluyor.

...konomik kavgayla politik

...bir arada verilemiyor. v.d. gi-

...neler geçirdiler, işçiler, böyle

...diyen sendikalar, işçilerin

...yeterince temsilcilerinden

...olabilmesi için hatta, Türk-

...yarlı olabilmeleri için ne tür

...erde bulundunuz?

- İşçi aleyhine olan 13. ya da 17.24. maddelerin kaldırılması için işçilere hangi öneriyi götürdünüz?

- İşçiye politika götürmeyen işçiyi eleştirmeyen sendikacı işçiden nasıl eleştiri bekleyebilir?

- İşçiye, sınıfının bilincini götürmek sendikamın görevi değil midir?

- Sendikalar da DKÖ'dür. Sendikalar duyarsız olursa diğerlerini nasıl sorgulayabilirsin?

- Politik kayganın nasıl verileceği bilincini işçiye götürmeyen sendikacı, ekonomik kavgaya veren işçinin kuyruğuna takılıyor olamaz mı?

Yukarıdaki gibi düşünen sendikacı arkadaşlara yine diyoruz ki; hala işin başındayız. Sorunlar ortadan kalkmış değil.

- İşten çıkarılanlarla maddi manevi dayanışmayı sağlamak için dayanışma komiteleri kuralım.

- İşten çıkarılanların yeniden aynı işe alınmasına (çıkartıldığı günkü ücretten) yönelik mücadeleyi yükseltelim.

- İşten atılan işçilerin yerine taşeronluklar aracılığıyla ucuz işçi alınmasına karşı koyalım.

- İşten atılanlara ve işsizlere işsizlik sigortası uygulanması için mücadele edelim.

- Tüm bunların olabilmeleri için işçi-sendika elele kendi sınıfımızın örgütlülüğünü yaratalım.

Adana'dan Bir Grup İşçi

Adana Çukobirlik'te im oyunları

ERİN SESİ/ADANA

Çukobirlik fabrikasında Teksif şube yönetimi için 31 Mayıs tarihinde seçimlerin ardından; Boya, Basma ve Çürçür'de seçimleri kazanan Derviş İplik bölümündeki seçime itiraz etmesi sonucu bu bölümden seçimler iptal edildi.

...bir süredir işçilere yönelik baskılar had safhaya ulaşmış durumdadır. Herden önce, Hanifi Bayсал, Selim Coşkun, Ali Kılıç, Süleyman Kılıhhan, P. Kökenli kişiler tarafından yürütülen bu baskılar sırasında işçiler zorlanarak Çün'e oy vermeye zorlanmıştı. Adana Çukobirlik'te süren bu im oyunları genel müdür ve kısım müdürleri tarafından da desteklenmektedir. Yeni kişilerle sıkı güvenlik soruşturması yapılarak, eski MHP'li ve ciyalarından yargılanmış olan kişiler teknisyen, usta ya da ustabaşı olarak, köylüye yerleştirilmektedir.

Bosna'da işçi kıyımına tepki

ERİN SESİ/ADANA

Biz Basma Fabrikası işçileri olarak, Bosna'da işçi kıyımına tepki gösteriyoruz. İşçilerin hak ve haklarını koruyan, kollayan hükümetimiz değil de, hakları ihlal eden, yalancı kadri rolünü sürdüren baskıcılar bizim yetkimiz dışında işten atılanların yerine mü-

teahitlik sistemini yerleştirmeye çalışan patronun bu haksız tutumuna seyirci kalmakla, işletmenin diğer bölümlerinde çalışan işçileri de tehlikeye atıyorlar. Müteahhitlere verilen bölümleri işletme olarak görmeyen bu sendikal zihniyet işçiyi bu duruma sokmuştur.

Sormak gerekir: Atelye, yemek-hane, hambaz, mamulambar, odacılar, çaycılar, meydanlar işletmeye girmiyor mu? Yoksa bunlar Bosna'da değil de başka fabrikalarda mı çalışıyorlar? Bu mantıka gidecek olursanız, diğer kısımları da müteahhide verdiklerinde senç karmayacaklardır. TÜRK-İŞ genel merkezinin ve şubelerinin bu tutumlarını protesto ediyoruz.

Bosna Basma Fabrikası İşçileri

Air olayı

Baştafı 10'da

...ye olma bedeli, kalan 600 Dolar da bir yıllık süre içinde yapılaş-

...usta 60'er Dolarlık indirimler olarak işlem görecektir. Uçuş bedelleri-

...de belirlenmiştir.

...nin uçuş fiyatlarına göre oldukça yüksek rakamların söz konusu ol-

...P-AIR nasıl kar edecek? Bu konuda hiç bir kaygınız olmasın, çünkü

...broşürünün altındaki Ahmet Özal ve Yavuz Çizmeçi imzalarını gö-

...berli işadamları" abone olmak için hiç bir tereddüt geçirmiyorlar. Bu

...işadamları açısından Yavuz Çizmeçi'nin geçmişindeki yolsuzlukla-

...sakıncası yok (SULTAN AIR'in da sahibi olan Yavuz Çizmeçi

...la, yurt dışına taşıdığı işçilere hayali uçak bileti satışı doğrultul-

...suzluk söylettiler var.) Artık Yavuz Çizmeçi'nin bu tür uygunsuz

...ar peşinde koşmasına gerek olmayacağından, değerli işadamlarımızza

...volümlükler dileriz.

...m mangalaları

Baştafı 1'de

...yord. Kür ulusal mücadelesinin

...gösterdiği gelişme, kırılmaya yitirildi

...gösterdiği gelişme, kırılmaya yitirildi

...gösterdiği gelişme, kırılmaya yitirildi

...gösterdiği gelişme, kırılmaya yitirildi

...gösterdiği gelişme, kırılmaya yitirildi

MEB Basimevi'nde toplu vizite

Geçmişte siyasi iktidarın oyununa getirilmek istenen basimevi işçileri KOOP-İŞ gibi sağ bir sendikaya bağlanmayı reddedip BASIN-İŞ'de sendikalaşmayı başarmışlardı. 80 sonrası ilk eylemlerini 89 yılında yapan işçilerin gündemi şimdi tıkanan toplu sözleşme..

18 Haziran günü Sultanahmet'te toplu viziteye çıkan MEB Basimevi işçileri, toplu sözleşme görüşmelerin-

den halen bir sonuç alınamamasını protesto ettiler. MEB Basimevi'nde 6 aydan beri

toplulara görüşmeleri sürüyor. Şu sıra ara bulucu aşamasında olan toplu sözleşme görüşmelerinde işveren tarafı oldukça duyarsız davranıyor. İşçilerin 400 işçi çareyi eylemlilikte arıyor. Amaçlarının, tıkanan sözleşme görüşmelerinin yolunu açmak olduğunu söyleyen işçilerin vizite eylemine, greve 14 gününü dolduran TİFDURK işçileri de katıldı. Düzenli kortejler halinde gerçekleşen vizite eylemi sırasında trafiğin kesilmesine

de yolaçan işçiler, Ayasofya'nın önünde toplanarak bir basın açıklaması yaptılar.

BASIN-İŞ İstanbul Şube Başkanı Hasan Tufan, burada yaptığı konuşmada, "Türk sendikacılığı yöneticiler için sektör olmaktan çıkıp, hiyerarşik anlamda mücadele platformu oluşturmalıdır. Türk sendikacılığı bugünkü tutumunda devam ettiği sürece demokratik katılımı olduğu kadar geriden izleyecektir," dedi. İşçiler daha sonra işbaşı yaptılar.

Ar İnşaat'ta taşeronlaştırma

1990 Mayıs'ın da AKTAŞ'a ait AR İnşaat'ta TES-İŞ 1 Nolu Şubenin yetki aldığı, fakat bilinmeyen bir sebepten dolayı sendika Genel Başkanı Faruk Barut'un bu yetkiden feragat ettiğine 25'inci sayımızda yer vermiştik.

TES-İŞ başkanının bu tavrından güç alan, AKTAŞ A.Ş. sahibi Sabri AKTAM, Yol-İş Sendikasının AR İnşaat için yetki başvurusuyla, tekrar sendikalaşma sürecine giren işçileri, kurduğu dört ayrı paravan şirkette, çalışmaya zorlayarak, sendikal örgütlenişini bölme yoluna gidiyor. İşçileri ERCAN San., CAN San., AYDIN-İŞ İt. İnş. San. ve Ö. Mehmet Keleş İnş. San. adıyla kurulan paravan şirketlere geçilmesi için önce Haziran ayı maaşlarını geçiştirecek baskı yapmak yoluna gider. Bu yöntem etkili olmayınca işveren 17 Haziran'da itiharen paravan şirketlere geçmeyi kabul etmeyen işçilerin, tek tek iş akıtları fesh edilmeğe başladı. Sonuçta AR İNŞ.'de çalışan 97

TES-İŞ Genel Merkezinin de "destekleriyle" güç alan AKTAŞ A.Ş. işveren işçileri paravan olarak kullandığı taşeron şirketlerde, kötü koşullarda, güvencesiz çalıştırmaya zorluyor.

işçi kendini kapı önünde buldu.

Yaşanan süreci AR İNŞ. çalışanları şu şekilde değerlendirdi:

"Her şey TES-İŞ Genel Merkezinin AKTAŞ A.Ş.'nin 5 hissesini alıp bizleri satmasıyla başladı. Bundan cesaretlenen işveren biz tekrar Yol-İş Sendikasında örgütlenme çalışmalarına başlayınca, ele başı diye nitelendiği 4 arkadaşımızı güvencesiz işten atmaya çalıştı. Buna karşı bizler şantiye'de oturma eylemi yaparken, polis gelerek "aranızda teröristler varmış" deyip bizleri tuttuk. Arkadaşlarımızı yuvarlama bir hirsizlik iddiasıyla 2 gün gözaltında tutuldu. Bütün bu baskılar işveren açısından

sonuna bir çözüm getirmeyince de çareyi bizleri işten çıkarmakta buldu"

AR İnşaat'ta yaşananlar, ne işçiler ne de işveren tarafından yeni değil. İşçilerin çalıştığı şirketleri 3 ayda bir değiştirip giriş-çıkış yaptırarak sigortasız, güvencesiz, örgütsüz çalışmaya mahkum eden AKTAŞ işvereni, tüm bu hesapları yaparken TES-İŞ Genel merkezinden de güç alıyor.

5 hisseyle AKTAŞ A.Ş.'ye ortak olan TES-İŞ Genel Merkezi bu süreçte tavırını ısratından yana koydu. AR İnşaat'ta aldığı yetkiyi durup dururken reddetmesi ve işçileri sendikası bırakması başka nasıl açıklanabilir?

Adapazarı Belediyesi: Kim, nerede, nasıl?

Adapazarı Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında süren Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri anlaşmazlığa sonuçlanınca, 1200 işçi greve çıktı. 1. yılını dolduran grev tam bir kaos içinde sürüyor. Sendikaya ulaşılmaz işçilerin sendika yöneticilerine yönelttiği tek soru Sözleşme ne olacak, gelişme var mı sorusuydu?

Gelinen aşamada grevin siyasi boyutu da farklılaşmış durumda. Greve öncülü eden sendika başkanı dahil "Faşist" nitelmesi ile kamuoyuna lanse edilenler, "solcular" da grev kırılgan durumuna düşürülüyor. Tabii buna eski solcular ya da Belediyenin nimetlerinden yararlanan solcular dersek daha isabetli davranmış oluruz. Devrimci-Demokrat bir çok işçi grevi destekliyor ve bu grevin başarıyla sonuçlanması için çalışıyorlar.

Olaya sinifsal açıdan bakmıyanlar yada bakmak istemeyenler, sendika yönetimi kademlerinde bir iki faşistin bulunmasından ve sendikadan zaaflandığını yararlanarak ... faşist damgasını vurmaya işin kolayına kaçıyor, böylelikle büyük bir kısmı kondirioner o yermiş olan 1200 kişiyi de bu insanların ellerine teslim ediyorlar. Güneş gazetesi de bunu "sağcılar grevde, solcular çalışıyor" manşetleriyle kamuoyuna yansıttı.

BİZ FAŞİSTSEK ONLAR NE?

Belediye-İş Adapazarı Şube Bşk. Bahtiyar Demir faşist suçlamasını kabul etmiyor. Bu suçlamaları kendisine sordüğümüzda şunları belirtiyor:

"Bunlar doğru değil, DSP'nin üyesiyim. 87'de milletvekili adayydım. Grev, bunlara karşı yapılsa faşist, başka yerde yapılsa demokrat grev olayı. Hak isteyen insan nasıl faşist olur. Bu insanların büyük çoğunluğu belediye seçimlerinde bunları oy vermiş. 85 yılında DSİ'de yol kesdiğimde 50 Avukaila beni bunlar savundu, "En büyük başkan" diye alkışlayanlar yine bunlardı. Şimdi benim faşistlikle suçluyorlar."

Sendikada görüşüldüğümüz işçiler faşistlik suçlamalarını reddediyorlar. Kendi örgüt iradeleriyle greve çıktıklarını, hatta greve işveren tarafından adeta zorlandıklarını haklarını alıncaya kadar grevi sürdürdüklerini belirtiyorlar.

Belediye Başkanı Ünal Ozan başına yaptığı açıklamalarda eylemin hak alma değil SHP ve Belediye ile hesaplaşma için bir avuç faşistin eylemi olduğunu belirtiyorlar.

Belediye'de süren grev aslında işçilerin bir patlama noktasını oluşturuyor. 26 Mart'tan bu yana alacaklarını alamamaları, verilen rakamların üzerinde oynanarak, işçiyi bölme çabaları, idari anlamda uğraman haksızlıklar sendika ile işveren komünedeki belediye arasında geçmişe dayanan sürtüşmeler, grevle birlikte şu yüzüne çıkmış. Grev şube seçimlerindeki hesaplaşmanın devamı durumuna dönüştürmüş işveren adeta be-

nun itikadını alır durumuna düşmüş.

7.12.1990 tarihinde, altında Adapazarı, Hendek, Karasu, Kaynarca, Pamukova, Sapanca, Erener, Serdivan Belediyesi Başkanlarının imzası bulunan ve Belediye-İş Genel Başkanına gönderilen yazıda, Adapazarı Şube yönetiminin muhtab alınmıyacağı, Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin Genel Merkezle sürdürüleceğini belirtmişler. Yaklaşık 8 ay önce Sendika Şubesine alınan tavır grevi farklı noktalara sürükledi.

Sendika 1,5 milyon net ücret artışı isterken, Belediye 1.060.000 verileceğini belirtiyor. En son yapılan görüşmelerde sendika 1.200.000'e iniyor. Bir ara anlaşma umudu doğarken 40'a yakın grevci işçi işbaşı yapınca anlaşma görüşmeleri de ortadan kalkıyor. Gelinen noktada Sendika-Belediye Başkanı anlaşması tam kördüğüm olmuş. Grevin son günlerinde Devrimci Demokrat İşçilerin ağırlığı artarken, Belediye'ye ait bir arencin kurşunlanması ortaldığı yeniden karışıyor. Belediye Başkanının iddialarını adeta meşrulaştırıyor. Grevi sağlıklı bir zemine oturmaya çalışan duyarlı işçilerin de elini kolunu bağlayan bu olay, işçilerin deyimli ile "grev adına bir talihsizlik".

Sendika ve işçiler olayı kim yapmış olursa olsun provakasyon olarak değerlendiremiyorlar.

Grevi desteklemek karşıdevrimcilikle, faşistlikle suçlanmayı da beraberinde getiriyor. Öyle ki Grevi destekleyen bir demec veren SP Adapazarı İl Başkanı bu çevrelere tepkiyle karşılık ediyor.

Adapazarı Belediyesi'de süren grevin kamuoyuna sunulan yanını, yani SHP'li bir belediye başkanı ile bir iki faşist arasındaki kavgayı görürmünden kurmak için eylemi daha sağlıklı bir temele oturtmak, duyarlı işçilerin önünde duran görev. Bununla birlikte, başta şehir halkının ve kamuoyunun desteğini almak, grevi bir üst noktaya çıkarmak, bireysel hareket ve çıkışları önlemek vb. gelişmeleri sağlamak için komiteleşmeyi sağlamak, sendikamın yapamadıklarını yapabilmek... Devrimci-Demokrat işçileri böylesine zor bir görev bekliyor. Yülmüğü, moral bozukluğunu yoo edip grevi coşukulu bir eylem haline dönüştürmek gerekiyor.

Belediye-İş Sendikası Şube Başkanı Bahtiyar Demir gelişmeler hakkında şu görüşleri ortaya koydu:

"26 Mart'tan bu yana 15 milyara varan alacaklarımızı vermeyen Belediye'yi ıcraya verdik, bu nedenle Başkan uzlaşmaz bir tavır içine girdi."

Demir "Başkan işçilerden bir yıl izin istedi. İşçiler her türlü özveride bulunarak bu izni verdi. Artık işçilerin sabrı kalmadı. Biz sendikacıyız dolayısıyla bir topluluğuz, bütün siyasi görüşlere saygı var. Örnekteki 40 işçi işbaşı yapılı, bunu Belediye başkanının işçi sınıfı üzerindeki baskısı olarak değerlendiri-

yorum. Demokrat bir insanın tavrı bu olmamalı. Başka yerlerdeki grevi destekleyen başkanın kendi işyerindeki işçilere karşı tavır olumsuz. Biz faşistsek, başkan da sosyal-faşistdir. Belediye başkanını kurşunlanmasını grev adına talihsizlikler. Haklarımızın verilmesini istiyoruz. 1 milyon 200 bin'e evet! densin; alacaklarımızı verilsin, grev hemen bitir."

DEVİRİMCİ DEMOKRAT İŞÇİLER GREVE DEVAM DİYOR

Sendika'da toplanan işçiler greve kendi iradeleriyle çıktıklarını belirttiler.

*6 yıllık bir temizlik işçisi "89'dan bu yana alacaklarımız var. Toplu İş Sözleşmesi imzalandı. Belediye Başkanının suçlamalarını kabul etmiyorum. Burada her görüşten insan var. Mehmet Şen üzerimizde baskı kuruyor. Belediye Ekmek fabrikasını kapatacağız diyerek bizi tehdit ediyor."

*49 yaşında 19 yıllık işçi ise şunları söylüyor: "İşçi haklarını savunuyor diye kaç kez elimde bayraklarla Başkanın desteklediğini ona verdim. Madem Sosyal Demokrat hakkımızı versin, hakkımızı alana kadar grev sürecektir."

Sendikamızın yanlış politikaları, işçiyemal edilememeli. Doğru tavır işçiyile birlikte doğru politikalar uygulamaktır.

Not: Belediye Başkanı ile görüşme olanlığı bulunamadı.

Halk Ekmek'te oturma eylemi

Halka ucuz ekmeğ sağlamak için belediye tarafından açılan Halk Ekmek'te grev 2. ayını doldurmak üzere.

İşçiler greve sürüklenmelerini ve SHP yöneticilerinin katı tutumlarını, künti yöneticilerin ve özel firm sahiplerinin grevden çıkar sağlanmalarına bağlıyorlar.

Öz Gıda-İş sendikasının yetkili olduğu Halk Ekmek ve İstanbul Ekmek fabrikalarında yaklaşık 500 işçi, bayram öncesi büyükşehir belediyesi önünde 3 gün boyunca oturma eylemi yaptılar. Bu eylem, polislin işçilere saldırarak dağıtılmasıyla sonuçlandı. Fakat oturma eylemi başka yerlerden ve işçilerinden destek için gelen ya da gelmek isteyen işçiler, sendika tarafından "devrimciyayız" gerekçesiyle geri çevrildi. Yine de kimi belediye ve belediye şirkelerinden işçiler direniş destek veremeyi başardılar.

"Ya hepberaber Ya da Hiç"

(İŞÇİLERİN SESİ/İZMİT)

İşten atılmaların yoğun olarak yaşandığı günümüzde, bu uygulamadan nasibini alan bir işçiyi de MANNESMAN SÜMERBANK BORU Fabrikası oldu.

İşverenin finans sıkıntısından doğan zararı gerekçe göstererek 600 işçiden 21'inin işine son verdiğini sendika aracılığıyla işçilere bildirmesi üzerine işçiler tepki gösterdiler.

Öz Çelik-İş Genel Başkan yardımcısı ile birlikte işçiler toplu halde fabrikayı terkederken iki gün süre ile üretim yapmama eylemi gerçekleştirildi ve toplu olarak istifa edilebileceği açıklandı. Eylem kararına %100 katılım sağlanırken ustabaşlar da iş biriktirdiler. İşçiler "Ya hep ya hiç" sloganıyla işverenin tavrına karşı gerekirse 600 kişisinin istifasına kadar gideceğini söyleyerek kararlılıklarını gösterdiler.

İşverenin finans sıkıntısından doğan zararı gerekçe göstererek 600 işçiden 21'inin işine son verdiğini sendika aracılığıyla işçilere bildirmesi üzerine işçiler tepki gösterdiler.

Öz Çelik-İş Genel Başkan yardımcısı ile birlikte işçiler toplu halde fabrikayı terkederken iki gün süre ile üretim yapmama eylemi gerçekleştirildi ve toplu olarak istifa edilebileceği açıklandı. Eylem kararına %100 katılım sağlanırken ustabaşlar da iş biriktirdiler. İşçiler "Ya hep ya hiç" sloganıyla işverenin tavrına karşı gerekirse 600 kişisinin istifasına kadar gideceğini söyleyerek kararlılıklarını gösterdiler.

İşverenin finans sıkıntısından doğan zararı gerekçe göstererek 600 işçiden 21'inin işine son verdiğini sendika aracılığıyla işçilere bildirmesi üzerine işçiler tepki gösterdiler.

*8 yıllık bir başka işçi ise "Aramızda faşist eğilimli 5-6 insanın olması grevimizin faşist bir eylem olmasını sağlamaz. Bu haksız bir damga. İşveren bütün olanaklarını kullanarak grevi faşist bir eylem olarak tanıttı. Biz destek olmasın gerekenler bu yüzden destek olmadı."

Bir avuç demokrat işçi olarak grevimizi daha olumlu noktaya götürmeye çalışıyoruz. Sorun sendika ile başlayıp sendika ile bitiyor. Ankara ya yürütmeye çalışan madencilerin hepsi solcu muydu? Ya da diğer işyerlerindeki eylemlere katılanlar.."

Sendikamızın yanlış politikaları, işçiyemal edilememeli. Doğru tavır işçiyile birlikte doğru politikalar uygulamaktır.

Not: Belediye Başkanı ile görüşme olanlığı bulunamadı.

Grevin ardı kıyım

Baştafı 10'da
Tüm bunlar zarar eden ekonomik kriz içerisinde olan bir işçilerin durumuna uymamaktadır. Bunlar bir kumbar olarak görülen KİT'lere özelleşmeye adı altında yabancılara peşkeş çektilerinden adını almışlardır.

Elbetki bu adımlardan biri de işçi haklarının ortadan kaldırılmasıdır. Bu yüzden EBL'de (Elektronik Bilgi İşlem) koruma görevlisi olarak çalışan 9 kişi grev öncesi greve katılmaları için tehdit edilmiş, tehditlere boyun eğmeyen 8 kişi kapı önüne konurken, greve katılmayan 1 işçi ise başka bir bölüme atanmıştır. Yalnızca THY'de emekli olabilecek 900 işçi varken, işveren bu işçilerin 176'sını emekli ediyor. Kıyımı da yeşirtilmesi yıllar alan ve milyonlar TL'ye malolan mülkleri genç personelleri işten çıkararak gerçekleştiriyor. Üçünlük doluluk oranının %70-80'lere ulaştığı iş hacminin geliştiği

bu günlerde, bu durum, işletmeye ayrıca bir zorluk getirmektedir.

İşverenler cephesi işçi kıyımıyla, özelleştirmeyi düşündükleri ve ilk adımlarını attıkları THY ve HAVAŞ'ta, dikensiz gül bahçesi düştüğü kuruyorlar.

Şimdiye kadar da bu düşünceleri gerçekleştirilecek oyunları gayet iyi oynadılar. Havacılığın işçilerini bu düşünceleri bizzat, kabusa döndürerek bir hazırlık yapıldıklarını söylemek zor. Grevin bitmesiyle beraber grevün değerlendirmesi gerekse grevin sonrasında gündeme gelebilecek işçi kıyımına karşı önlemler alma noktasında adımlar atamayan havacılar, kıyımın bu kadar pervasızca yapılmasına engel olamadılar. Toplu iş sözleşmesinin bağlanmasında beraber sendikaların "gizli bir mahcupiyet" havasına girmesi.

İşçilerin de bu durumu sessizce kabullenmesiyle beraber işçilerin, sendikaların, arkadaşların kopukluk, güvensizlik olmuştur. Bu durum işçilerin sessizce neden oldu. Hava-İş sendikası (Genel Merkez) işçilerin atılmaları protesto etmek amacıyla THY Genel Müdürlüğü binasına girerek çölecek bırakıp 3 günlük aklık grevi yaptı. Yönetici ve temsilcilerin katıldığı aklık grevine katılan işçilerin sayısının ancak 4 olması yaşanan sessizliği bir parça açıklayabilmektedir. Atılan işçilerin paralarını hesaplayıp, bu paraları neyle yapacaklarını hesaplamaları da birşey yapamaları ise olayın diğer bir yanıdır.

Evel havacılar bu kıyım hazırlanmışlardır. Bu dönemde havacılar, kendi aralarında hakları için bir kıyımın karşı direniş havasına dönüştürmemişlerdir.

Grev sırasında militanlaşan işçilerin çalışmalarında hava yığı düşürmüyordu. Aralarında bir komite oluşturulan işçiler ilk zamanlar çok canlı olmalarına rağmen, komitenin nasıl olması, ne yapması gerektiği tartışmalarından öte bir şey yapamadılar. Komitenin sendikaya bağımlı ve bağımsız muamelesi, taleplerinin ekonomik mi yoksa işe geri dönme noktasında mı olacağı doğrultusunda farklı tartışmalar komiteyi zorlamaya başlamıştı. Komite mesrulluğunu sendikadan onayla kazanabileceğini düşünmüştü. Oysa ki komitenin mesrulluğunu sağlayacak olan, komitenin haklı talepleri ve yapacağı işlerdir. Grev döneminde, sendikaya rağmen 3-4 bin kişilik yürüyüşler yapan, işten atılmaları protesto için 100 kadar işçileri HAVAŞ Genel Müdürlüğü'ne birbiriyle saat kadar işgal eden işçiler yaptıkları bu işleri unutmaya başlamışlardır. Bu unutulmuş yetirini sendika-komite tartışmasına (ki sendika komitenin mesrulluğunu kabul etmiştir) bırakınca, komite işçileri harekete geçirecek yapı olma özelliğini yitiriyordu.

Yıllardır zarar etkilenen söylenen KİT'lerde, zararın nedeni siyasi iktidardan burulan çiflik gibi kullanılmadığı. Şirketler birkaç insana peşkeş çekilirken, bunun sonucu ortaya çıkan fatura işçileri kesmiştir. Zarar eden işletmede işçiler kapı önüne konurken, işverenler ise talana devam ediyorlar. THY işvereni et almında Şölsüzük yaparak işçileri 100 milyon TL zarara sokan, iktidarın kooperatif yöneticileri ve kendi personelinin 7'sini emekli edip, 9'unun da işlerine devam etmesini sağlayarak işletmeyi zarara sokanları nasıl ağır bir biçimde cezalandırdıkları" göstermişlerdir. 550 milyar zarar eden THY'nin yöneticileri 1 milyarlık çatal kaşktan sonra, Hollanda'dan 5 milyarlık bakiye almışlardır. THY'nin bir üst görev yetkilisi Etiler'de 1,5 milyarlık villa alıyor. Evel "iş" yöneticileri bu düzenbazların, öksüzlerin düzeni, yani sizin düzeniniz. Sizlerin paralarını para katmaktan emekçileri ve onurları için direnen işçileri işten çıkarmaktan öte bir derdiniz olmasın. Ancak 3 Ocak'ta grev sırasında titredüğünüz günleri unutmayın. O' günler çok uzakta değil çünkü.

Divriği'de şenlik

Baştafı 10'da
Tanın bacağı kırıyor. Ahmet Yıldız, Şükran Keleşci, Hakkı Zabcı, Atılay Aygün ve Çetin Uygur'un konuşmaları olarak katıldıkları "İNSAN HAKLARI VE DEMOKRASİ" paneli benzerlerine teşvik ediyor bir seviyede geçiyor. Yoğun bir izleyici kalabalığının içinde özellikle maden işçileri nitelikli sorunlarıyla, işçi sorunlarının, ülke sorunlarının ayrıntılarına iniyorlar. Panelin süresinin bitmesine rağmen, işçiler toplantının uzatılmasını talebinde bulunuyorlar ve özellikle Çetin Uygur'u bırakmak istemiyorlar. Panelde birlikte gelen coşku, ertesi gün, şenlik boyunca devam ediyor.

Diyarbakırlı gençlerin sahnededikleri "politik tiyatro" örnekleri hem ilgi gördü, hem de, bütün amatörliğüne rağmen, iz bıraktı. Ankara Birlik Tiyatrosu'nun sahneliği "Pir Sultan Abdal" oyununun, izleyicilerin bilmedikleri, anlamadıkları bir nedenden dolayı yanda kesip kenarı terketmeleri üzüntü ve kırılganlığı yarattı.

Şenlikte, dikkat çekici bir nokta da, değişik yörelerden gelen insanlarla aralarında kaynaşmalar, iril ufaklı gruplar halinde uzun uzadıya tartışmalar, derleşmeleriydi. Düşünce ve deneyim alışverişinin yapıldığı bu toplantıların daha sonra yazınca yolu ile sürdürülmesi, bu tür şenliklerin bu türden de yararlarının olduğunu göstermesi bakımından ilgi çekiciydi. Divriği'den Diyarbakırlılarla, Diyarbakırlılarla İstanbullularla, İstanbullularla Söğütözlülerle tanıştılar.

Divriği şenliği, kuşkusuz, teknik ve içerik anlamında mükemmel değildi. Bir çok eksikliği göze çarptı. Şu

özellikler, dikkat çekici bir nokta da, değişik yörelerden gelen insanlarla aralarında kaynaşmalar, iril ufaklı gruplar halinde uzun uzadıya tartışmalar, derleşmeleriydi. Düşünce ve deneyim alışverişinin yapıldığı bu toplantıların daha sonra yazınca yolu ile sürdürülmesi, bu tür şenliklerin bu türden de yararlarının olduğunu göstermesi bakımından ilgi çekiciydi. Divriği'den Diyarbakırlılarla, Diyarbakırlılarla İstanbullularla, İstanbullularla Söğütözlülerle tanıştılar.

Divriği şenliği, kuşkusuz, teknik ve içerik anlamında mükemmel değildi. Bir çok eksikliği göze çarptı. Şu

özellikler, dikkat çekici bir nokta da, değişik yörelerden gelen insanlarla aralarında kaynaşmalar, iril ufaklı gruplar halinde uzun uzadıya tartışmalar, derleşmeleriydi. Düşünce ve deneyim alışverişinin yapıldığı bu toplantıların daha sonra yazınca yolu ile sürdürülmesi, bu tür şenliklerin bu türden de yararlarının olduğunu göstermesi bakımından ilgi çekiciydi. Divriği'den Diyarbakırlılarla, Diyarbakırlılarla İstanbullularla, İstanbullularla Söğütözlülerle tanıştılar.

Divriği şenliği, kuşkusuz, teknik ve içerik anlamında mükemmel değildi. Bir çok eksikliği göze çarptı. Şu

özellikler, dikkat çekici bir nokta da, değişik yörelerden gelen insanlarla aralarında kaynaşmalar, iril ufaklı gruplar halinde uzun uzadıya tartışmalar, derleşmeleriydi. Düşünce ve deneyim alışverişinin yapıldığı bu toplantıların daha sonra yazınca yolu ile sürdürülmesi, bu tür şenliklerin bu türden de yararlarının olduğunu göstermesi bakımından ilgi çekiciydi. Divriği'den Diyarbakırlılarla, Diyarbakırlılarla İstanbullularla, İstanbullularla Söğütözlülerle tanıştılar.

Divriği şenliği, kuşkusuz, teknik ve içerik anlamında mükemmel değildi. Bir çok eksikliği göze çarptı. Şu

özellikler, dikkat çekici bir nokta da, değişik yörelerden gelen insanlarla aralarında kaynaşmalar, iril ufaklı gruplar halinde uzun uzadıya tartışmalar, derleşmeleriydi. Düşünce ve deneyim alışverişinin yapıldığı bu toplantıların daha sonra yazınca yolu ile sürdürülmesi, bu tür şenliklerin bu türden de yararlarının olduğunu göstermesi bakımından ilgi çekiciydi. Divriği'den Diyarbakırlılarla, Diyarbakırlılarla İstanbullularla, İstanbullularla Söğütözlülerle tanıştılar.

Divriği şenliği, kuşkusuz, teknik ve içerik anlamında mükemmel değildi. Bir çok eksikliği göze çarptı. Şu

özellikler, dikkat çekici bir nokta da, değişik yörelerden gelen insanlarla aralarında kaynaşmalar, iril ufaklı gruplar halinde uzun uzadıya tartışmalar, derleşmeleriydi. Düşünce ve deneyim alışverişinin yapıldığı bu toplantıların daha sonra yazınca yolu ile sürdürülmesi, bu tür şenliklerin bu türden de yararlarının olduğunu göstermesi bakımından ilgi çekiciydi. Divriği'den Diyarbakırlılarla, Diyarbakırlılarla İstanbullularla, İstanbullularla Söğütözlülerle tanıştılar.

Divriği şenliği, kuşkusuz, teknik ve içerik anlamında mükemmel değildi. Bir çok eksikliği göze çarptı. Şu

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Baştafı 10'da
İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Ankara Yürüyüşü

Baştafı 10'da
1500 kişilik yürüyüş, polis gücüne karşı, Ankara'da yapıldı. Yürüyüşün amacı, işçilerin haklarının korunması ve sendikaların güçlenmesidir. Yürüyüşün başkanı, Ankara İşçi Sendikası Başkanı Mehmet Akın'dır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı. Yürüyüşün başkanı Mehmet Akın, Ankara İşçi Sendikası Başkanı olarak görev yapmaktadır. Akın, yürüyüşün ardından basın toplantısında yaptığı konuşmada, işçilerin haklarının korunması için mücadele edileceğini belirtti. Akın, işçilerin sendikalarını güçlendirmeleri gerektiğini vurguladı.

Kamu işçilerinin yükselen eylemliliği içinde Ankara Yol-İş Sendikası işçileri de vardı. İstanbul yolunu kesmekten, işçilerin önünde oturma ve her türlü eylemi yapan işçiler, 13 Haziran tarihinde alkışlı protestoyla toplu viziteye çıktılar. Vizite eyleminin ardından, Sendika Genel Merkezine yürüyen işçiler "Podişok İstifa", "İşçiler Elele Genel Greve" sloganlarını attılar.

Yollar işçileriyle doldu

Baştafı 10'da
Yollar işçileriyle doldu. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

Ankara'nın yolları işçi

Baştafı 10'da
Ankara'nın yolları işçi. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İGDAŞ'ta toplu vizite

Baştafı 10'da
İGDAŞ'ta toplu vizite. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçileri kararlı.. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

İşçileri kararlı..

Baştafı 10'da
İşçileri kararlı.. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı. İşçilerin kararlılığına örnek teşkil eden bir karar alındı.

